

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 19/17
V Lucemburku dne 28. února 2017

Usnesení Tribunálu ve věcech T-192/16, T-193/16 a T-257/16
NF, NG a NM v. Evropská Rada

Tribunál EU rozhodl, že nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobách podaných třemi žadateli o azyl proti prohlášení EU a Turecka, jehož cílem je řešení migrační krize

Tento akt totiž nebyl přijat jedním z orgánů Evropské unie

Dne 18. března 2016 bylo v podobě tiskové zprávy zveřejněno na internetových stránkách, které sdílí Evropská rada a Rada Evropské unie¹, prohlášení uvádějící způsob, jakým členské státy Unie a Turecko hodlají zaprvé řešit současnou migrační krizi a zadruhé bojovat proti obchodování s lidmi mezi Tureckem a Řeckem („prohlášení EU a Turecka“). Hlavní body tohoto prohlášení jsou následující:

- všichni noví nelegální migranti vstupující od 20. března 2016 na řecké ostrovy z Turecka budou navraceni do Turecka;
- migranti vstupující na řecké ostrovy budou řádně zaregistrováni a veškeré žádosti o azyl zpracují řecké orgány individuálně v souladu se směrnicí o azylovém řízení²;
- migranti, kteří o azyl nepožádají nebo jejichž žádost bude shledána nedůvodnou nebo nepřijatelnou, budou navraceni do Turecka;
- za každého syrského občana navraceného z řeckých ostrovů do Turecka bude jeden syrský občan přesídlen z Turecka do Unie.

Dva pákistánští státní příslušníci a jeden afghánský státní příslušník dorazili z Turecka do Řecka, kde podali žádosti o azyl. V těchto žádostech uvedli, že jim v případě návratu do jejich zemí původu z různých důvodů hrozí, že budou pronásledováni. Vzhledem k možnosti jejich navrácení do Turecka na základě „prohlášení EU a Turecka“ v případě zamítnutí jejich žádostí o azyl se tyto osoby rozhodly podat žaloby k Tribunálu Evropské unie za účelem zpochybnění legality „prohlášení EU a Turecka“. Podle těchto žadatelů o azyl je toto prohlášení mezinárodní dohodou, kterou Evropská rada, coby orgán jednající jménem Unie, uzavřela s Tureckou republikou. Konkrétně přitom tvrdí, že tato dohoda porušuje pravidla Smlouvy o FEU týkající se uzavírání mezinárodních dohod Uní. Evropská rada vznesla námitku podle článku 130 jednacího řádu Tribunálu, v níž namítla, že tento soud nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobách.

V usneseních přijatých dnešního dne Tribunál prohlašuje, že nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobách podle článku 263 SFEU, a tudíž je odmítá.

V těchto usneseních Tribunál nejprve poukazuje na to, že tisková zpráva ze dne 18. března 2016 obsahuje nepřesnosti, pokud jde o identifikaci autorů „prohlášení EU a Turecka“, jelikož uvádí, že na dalších opatřeních uvedených v tomto prohlášení se dohodla Unie, a nikoli její členské státy, a dále že na setkání ze dne 18. března 2016, v souvislosti s nímž byla vydána tato tisková zpráva, se setkali „členové Evropské rady“ se svým tureckým protějškem.

¹ Tisková zpráva č. 144/16.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60-95).

Tribunál učinil závěr, že důkazy, které předložila Evropská rada a které se týkají setkání konaných po sobě v letech 2015 a 2016 mezi hlavami států nebo předsedy vlád členských států a jejich tureckým protějškem ve věci migrační krize, přitom prokazují, že vyjednávání s Tureckem v této oblasti nevedla Unie, nýbrž její členské státy, coby subjekty mezinárodního práva, a to i dne 18. března 2016.

V této souvislosti Tribunál zejména uvádí, že několik oficiálních dokumentů předložených Evropskou radou prokazuje, že ve dnech 17. a 18. března 2016 byly souběžně zorganizovány dvě odlišné události v sídle tohoto orgánu v Bruselu za přítomnosti zástupců členských států Unie, kteří se setkali na úrovni hlav států nebo předsedů vlád. Tyto dvě události byly z právního, protokolárního a organizačního hlediska oddělené. Dne 17. března se tak konalo zasedání Evropské rady, coby unijního orgánu, za účasti těchto zástupců členských států jednajících v postavení členů tohoto orgánu. Kromě toho se následujícího dne konal mezinárodní summit za přítomnosti předsedy vlády Turecké republiky a týchž zástupců členských států jednajících tentokrát v postavení hlav států nebo předsedů vlád.

Tribunál konstatuje, že hlavy států nebo předsedové vlád členských států vedli jednání se svým tureckým protějškem ve věci migrační krize a přijali „prohlášení EU a Turecka“, jehož hlavní body jsou shrnuty v tiskové zprávě z téhož dne, v postavení hlav států nebo předsedů vlád.

Tribunál tedy učinil závěr, že **ani Evropská rada, ani žádný jiný unijní orgán se nerozhodl uzavřít dohodu s tureckou vládou ve věci migrační krize**. Vzhledem k neexistenci aktu unijního orgánu, jehož legalitu Tribunál může přezkoumat podle článku 263 SFEU, **Tribunál rozhodl, že nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobách oněch tří žadatelů o azyl**.

Pro úplnost lze poznamenat, že s ohledem na odkaz v „prohlášení EU a Turecka“ na skutečnost, že „[Unie] a Tureck[á] [republika] se dohodly na dalších opatřeních“, Tribunál konstatuje, že **i kdyby mohla být na setkání ze dne 18. března 2016 neformálně uzavřena mezinárodní dohoda**, což v daném případě Evropská rada, Rada Evropské unie a Evropská komise popřely, **tato dohoda by byla uzavřena hlavami států nebo předsedy vlád členských států Unie a tureckým předsedou vlády**. V rámci žaloby podané na základě článku 263 SFEU nemá přitom Tribunál pravomoc rozhodovat o legalitě mezinárodní dohody uzavřené členskými státy.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění usnesení ([T-192/16](#), [T-193/16](#) a [T-257/16](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499